

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 12 marca 2026 roku

Sprawa: Interpelacja nr 15526 w sprawie podwyższenia progu podatkowego właściwego dla stawki 32%
Znak sprawy: DD3.054.6.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją postów Kacpra Płażyńskiego oraz Jerzego Polaczka w sprawie podwyższenia progu podatkowego właściwego dla stawki 32%, informuję, że Ministerstwo Finansów nie prowadzi prac mających na celu realizację tego postulatu, ani nie planuje ich zainicjowania w najbliższej przyszłości.

Podatek PIT¹ obowiązuje w Polsce od 1992 r. Podstawową formą opodatkowania w tym podatku jest opodatkowanie według skali podatkowej. W latach 1992–2008 r. do dochodów osób fizycznych miała zastosowanie skala podatkowa z trzema stawkami podatku, trzema przedziałami dochodów oraz dwoma progami. W pierwszym przedziale dochodów stawka podatku wahała się od 19% do 21% (najniższa i najwyższa stawka), odpowiednio w drugim od 30% do 33%, a w trzecim od 40% do 45%.

Od 2009 r. obowiązuje skala podatkowa z dwiema stawkami podatku, dwoma przedziałami dochodów oraz jednym progiem. W skali z dwoma przedziałami (w stosunku do skali z trzema przedziałami) obniżono stawki podatku oraz podwyższono próg dochodów i kwotę wolną. Początkowo, w dwustopniowej skali stawki podatku wynosiły 18% i 32%, próg dochodów 85 528 zł, a kwota wolna 3 091 zł. Od 2022 r. do dochodów osób fizycznych ma zastosowane skala ze

---

¹ Podatek dochodowy od osób fizycznych.

stawkami podatku 12% i 32%, jednym progiem dochodów w wysokości 120 tys. zł oraz roczną kwotą wolną wynoszącą 30 tys. zł.

Według tak skonstruowanej skali podatkowej podatek oblicza co roku około 25 mln podatników, w tym zdecydowana większość wyłącznie według niższej stawki podatku (12%). W rozliczeniu podatku PIT za 2024 r. odsetek tych podatników wyniósł aż 92,4%. Oznacza to, że 7,6% podatników uzyskało dochody powyżej progu dochodowego w kwocie 120 000 zł i stosowało stawkę podatku w wysokości 32%. Co istotne, stawka 32% ma zastosowanie jedynie do nadwyżki ponad kwotę 120 000 zł. Do dochodów nieprzekraczających progu dochodowego podatek oblicza się według stawki podatku w wysokości 12%.

Z danych statystycznych Ministerstwa Finansów wynika, że na przestrzeni ostatnich 16 lat (2009–2024) wzrosła liczba podatników, którzy płacą podatek według stawki 32%, jednakże wzrost ten nie jest znaczny. Wynosi bowiem około 6 punktów procentowych (wzrost z 1,59% do 7,6% podatników), co średniorocznie daje 0,4 punktu procentowego.

Dane z zeznań podatkowych nie potwierdzają zatem, jakoby dynamiczny wzrost minimalnego wynagrodzenia, który miał miejsce od 2020 r., spowodował istotny wzrost obciążeń podatkowych, tym bardziej, że w przypadku „typowej” osoby zatrudnionej na umowie o pracę, której przysługują „podstawowe” koszty uzyskania przychodów wynoszące 3000 zł rocznie i niekorzystającej z żadnych dodatkowych ulg, ani preferencji, przekroczenie progu dochodowego (120 000 zł) następuje dopiero przy osiągnięciu średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto na poziomie ok. 11 878 zł miesięcznie.

W warunkach roku 2024 wynagrodzenie w kwocie 11 878 zł miesięcznie stanowi prawie 3-krotność minimalnego wynagrodzenia (w I półroczu 2024 r. było to 4 242 zł, a od lipca 2024 r. – 4 300 zł brutto). W warunkach 2025 r. wynagrodzenie to stanowi 2,5 krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2025 r., które wynosiło 4 666 zł brutto.

Ponadto minimalne wynagrodzenie nie jest wskaźnikiem, który określa koszty życia na podstawowym, lecz godnym poziomie. Minimalne wynagrodzenie za pracę to kwota, która przysługuje pracownikowi niezależnie od posiadanych kwalifikacji, jego zaszerogowania, składników wynagrodzenia, systemu i rozkładu czasu pracy stosowanych u danego pracodawcy, jak również szczególnych warunków pracy.

Wskaźnikiem wyznaczającym poziom dochodów, poniżej którego konsumpcja zagraża życiu i sprawności psychofizycznej, jest minimum egzystencji, które szacuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych.

W 2024 r. średnioroczne minimum egzystencji dla osoby samotnie gospodarującej w wieku produkcyjnym wyniosło 949,89 zł, a w wieku emeryckim 902,39 zł². Przekroczenie progu dochodów, do których ma zastosowanie stawka 32%, wymaga

---

² <https://www.ipiss.com.pl/pion-badawczy-polityki-spoecznej/wysokosc-minimum-egzystencji/>

zatem uzyskania dochodów w wysokości co najmniej ok. 126-krotności minimum egzystencji (120 000 zł ÷ 949,89 zł).

W świetle powyższego brak jest uzasadnienia do podwyższenia obecnego progu dochodów. Jak wynika bowiem z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego³, podczas kształtowania prawa podatkowego podstawowy jest wymóg dostosowania wymiaru podatku do zdolności podatkowej podatnika. Chodzi o to, by kształtując system podatkowy, wyznaczyć zobowiązania podatkowe według indywidualnej zdolności do płacenia podatku, tj. z uwzględnieniem sytuacji osobistej i ekonomiczno-finansowej podatnika, co oznacza, że osoby o wyższych dochodach powinny płacić większy podatek.

Obecne zasady, dotyczące ustalania wysokości podatku, respektują orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Uwzględniają również stan finansów publicznych. Nie można bowiem zapominać, że podatek PIT stanowi źródło dochodów publicznych oraz, że Polska znajduje się w procedurze nadmiernego deficytu uruchomionej przez Radę UE w lipcu 2024 r.

Wyjście z tej procedury wymaga od rządu realizacji planu naprawczego, którego celem jest sprowadzenie deficytu finansów publicznych poniżej 3% PKB oraz stabilizacja długu publicznego. Rada UE zaleciła Polsce realizację tego planu do 2028 roku.

Działaniem nierozważnym byłoby zatem podejmowanie inicjatyw ustawodawczych, które nie sprzyjają realizacji tego celu. Za takie działanie w chwili obecnej należy uznać podwyższenie progu dochodów z obecnych 120 000 zł, czyli obniżenie obciążenia z tytułu podatku PIT dla osób o dochodach wyższych, niż przeciętne.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki/

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów

---

³ Wyrok z dnia 28 października 2015 r. sygn. akt K 21/14.